

1241

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 października 1951 r.

w sprawie rozliczeń Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z jednostkami budżetowymi.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wzajemne zobowiązania i wierzytelności jednostek budżetowych i Zakładu Ubezpieczeń Społecz-

nych, dotyczące lat do roku 1950 włącznie, z tytułu składek i innych świadczeń pieniężnych podlegają wzajemnemu skreśleniu.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

1242

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 16 sierpnia 1951 r.

w sprawie zwrotu opakowań stosowanych w branży naftowej.

Na podstawie §§ 2 i 3 uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 maja 1950 r. w sprawie zwrotu opakowań (Biuletyn PKPG Nr 10, poz. 128) i w związku z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 12 lipca 1950 r. w sprawie ustalenia opakowań podlegających zabezpieczeniu i zwrotowi oraz określenia wytycznych organizacji zwrotów opakowań (Biuletyn PKPG Nr 15, poz. 178) — zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrem Finansów i Ministrem Górnictwa, co następuje:

Przepisy wspólne dla opakowań zwrotnych i wysyłkowych.

§ 1. Zarządzenie dotyczy opakowań zwrotnych i wysyłkowych w rozumieniu § 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 12 lipca 1950 r. w sprawie ustalenia opakowań podlegających zabezpieczeniu i zwrotowi oraz określenia wytycznych organizacji zwrotów opakowań (Biuletyn PKPG Nr 15, poz. 178), stosowanych przy dostawach w branży naftowej.

§ 2. Za dostawcę opakowania uważa się zakład, który dokonał wysyłki towarów, za odbiorcę zaś — ten zakład, który zwalnia opakowanie przez rozpakowanie towarów.

§ 3. Odbiorca obowiązany jest zwracać dostawcy opakowania w stanie nadającym się do ponownego użycia w ilościach i terminach podanych w §§ 17, 21, 24 i 27.

§ 4. 1. Odbiorca obowiązany jest do należytego zabezpieczenia opakowań przed kradzieżą, uszkodzeniem, ogniem, opadami atmosferycznymi itp.

2. Na podstawie niniejszego zarządzenia dostawcy i w odpowiednim zakresie odbiorcy powinni opracować szczegółowe instrukcje dla swoich magazynów i składów, a w szczególności ustalić w tych instrukcjach sposób przechowywania, transportu i otwierania opakowań oraz prowadzenia ewidencji obrotów tymi opakowaniami.

§ 5. 1. Koszty konserwacji i remontu opakowań zwrotnych ponosi dostawca, chyba że uszkodzenie powstało z winy odbiorcy.

2. Koszty konserwacji i remontu opakowań wysyłkowych ponosi odbiorca, chyba że uszkodzenie powstało z winy dostawcy.

§ 6. 1. Opakowanie należy przysyłać najtańszym środkiem lokocji. Na liście przewozowym należy zaznaczyć: „Opakowania próżne zwrotne, taryfa towarowa PKP poz. 1867”

2. Odbiorca i dostawca obowiązani są do zabezpieczenia opakowań przy transporcie zgodnie z wymaganiami przepisów przewoźnika.

3. Koszt zwrotu opakowań ponosi dostawca.

§ 7. W przypadkach, kiedy opakowania składają się z kilku elementów, należy — odsyłając opakowanie — odesłać wszystkie jego elementy.

§ 8. W specyfikacji towarowej wysyłanej odbiorcy należy zaznaczyć rodzaj opakowania, jego cechy oraz obowiązujący termin zwrotu. W fakturze wystawionej na dokonaną dostawę towarów należy określić rodzaj opakowania i podać termin zwrotu dla każdego rodzaju opakowań wysyłkowych.

§ 9. Odbiorca obowiązany jest każdorazowo zawiadamiać dostawcę o dacie wysyłki, rodzaju i ilości opakowania najpóźniej na drugi dzień po nadaniu go do przewozu.

§ 10. 1. Braki ilościowe i wady jakościowe opakowań, zwracanych dostawcy bezpośrednio ze składu odbiorcy, powinny być stwierdzone niezwłocznie w drodze protokołu sporządzonego przez przedstawicieli odbiorcy i dostawcy.

2. Protokół powinien zawierać:

- a) imię, nazwiska i stanowiska osób obecnych przy jego sporządzeniu;
- b) treść zarzutów zgłoszonych przez przedstawiciela dostawcy i wyjaśnień przedstawiciela odbiorcy;
- c) opis stwierdzonego stanu faktycznego;
- d) datę i miejsce sporządzenia protokołu;
- e) podpisy osób wymienionych pod lit. a).

§ 11. 1. Jeżeli zwrot nastąpił w drodze wysyłki opakowań, dostawca powinien niezwłocznie, a najpóźniej w ciągu 4 dni po otrzymaniu, zbadać opakowania i w razie stwierdzenia braków lub wad sporządzić protokół przy udziale czynnika społecznego, a w razie potrzeby — przy udziale biegłego. O zamie-

zobowiązaniu sporządzeniu protokołu dostawca zawiadamia odbiorcę o ile znajduje się on w miejscu odebrania opakowań.

2. Przy sporządzaniu protokołu ma odpowiednie zastosowanie przepis § 10 ust. 2 z tym, że — jeżeli przedstawiciel odbiorcy jest nieobecny — należy uczynić wzmiankę, czy został zawiadomiony, a ponadto zamieścić w protokole opinię biegłego, o ile był wzywany.

§ 12. 1. Dostawca obowiązany jest pod rygorem utraty roszczeń wobec odbiorcy zawiadomić go w terminie przewidzianym w § 11 ust. 1 o stwierdzeniu braków lub wad opakowań otrzymanych w drodze wysyłki, a jednocześnie wysłać mu odpis sporządzonego w tym przedmiocie protokołu.

2. Jeżeli odbiorca zamierza dokonać oględzin zakwestionowanych opakowań, powinien o tym zawiadomić dostawcę najpóźniej następnego dnia po otrzymaniu protokołu i w ciągu następnych trzech dni delegować swego przedstawiciela. Przepis powyższy nie ma zastosowania przy zwrocie opakowań do rafinerii.

§ 13. W przypadku, gdy braki lub wady były tego rodzaju, że nawet przy należytej staranności nie mogły być ujawnione przy odbiorze lub wydaniu opakowań (wady ukryte), dostawca obowiązany jest do sporządzenia protokołu i powiadomienia o brakach i wadach odbiorcy w ciągu 4 dni od daty ich wykrycia. Przepisy §§ 11 i 12 stosuje się odpowiednio.

§ 14. Przepisy §§ 10, 11, 12 i 13 stosuje się odpowiednio przy ustalaniu braków i wad opakowań przez odbiorcę.

§ 15. Kary umowne płacone będą ze środków obrotowych przedsiębiorstwa.

Przepisy szczególne dla opakowań zwrotnych.

§ 16. Za opakowania zwrotne uważa się w branży naftowej:

- a) cysterny-wagony;
- b) beczki żelazne o pojemności 100 i 200 l;
- c) beczki żelazne kufy o pojemności powyżej 200 l;
- d) beczki żelazne o tarze 32—35 kg i pojemności 200 l;
- e) beczki żelazne garażówki o pojemności 25—50 l;
- f) beczki z drzewa twardego o pojemności 60, 100 i 200 l;
- g) butle stalowe na gaz płynny;
- h) worki jutowe i pakulane na parafinę.

§ 17. Opakowania zwrotne odbiorca obowiązany jest zwracać dostawcy w ilości otrzymanej.

§ 18. Na opakowaniach zwrotnych powinien być podany ich numer, nazwa i adres dostawcy oraz napis: „opakowania zwrotne“ lub „do zwrotu“.

§ 19. Dostawca obowiązany jest do prowadzenia ewidencji opakowań zwrotnych bieżąco i dokładnie.

§ 20. 1. Opakowania powinny być zwracane pod adresem dostawcy opakowania.

2. Opakowanie powinno być używane przez odbiorcę wyłącznie do magazynowania tego produktu, jaki został w nim dostarczony.

§ 21. 1. Opakowania zwrotne powinny być zwracane w ciągu 30 dni od daty otrzymania towaru.

2. Warunki używania w obrocie wagonów-cystrn i ich zwrotów określają zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 26 sierpnia 1950 r. w sprawie ogólnych warunków dostaw (Biuletyn PKPG Nr 20, poz. 226, § 19 załącznika Nr 2) oraz z dnia 8 listopada 1950 r. w sprawie uspraw-

nienia przewozu cieczy w cysternach (Biuletyn PKPG Nr 24, poz. 278).

§ 22. 1. W razie niezwrócenia opakowania w terminie podanym w § 21 odbiorca obowiązany jest zapłacić dostawcy tytułem kary umownej za każdy dzień zwłoki 1% cennikowej wartości nie zwróconego opakowania.

2. Zapłata kary umownej nie zwalnia odbiorcy od obowiązku zwrotu opakowania w dodatkowym terminie, który powinien wyznaczyć mu dostawca i który nie może być dłuższy od terminu wskazanego w § 21.

3. W przypadku niezwrócenia opakowania w terminie dodatkowym, odbiorca obowiązany jest uiścić dostawcy trzykrotną cennikową wartość nie zwróconego opakowania tytułem kary umownej, co nie zwalnia go od obowiązku zwrotu tego opakowania.

4. W razie przedłożenia przez odbiorcę dowodów o niemożności zwrotu opakowania z przyczyn od odbiorcy niezależnych (np. pożar, kradzież) dostawca za zgodą swoich władz nadrzędnych zwalnia odbiorcę od obowiązku zwrotu tego opakowania, fakturując mu opakowanie wg wartości cennikowej.

Przepisy szczególne dla opakowań wysyłkowych.

§ 23. Za opakowania wysyłkowe uważa się:

- a) beczki blaszane (drumsy) o pojemności 200 l i poniżej 200 l, o tarze 22—25 kg;
- b) beczki drewniane z drzewa miękkiego o pojemności 120 i 200 l po produktach naftowych i smarach stałych;
- c) balony (butle) szklane o pojemności 25, 45, 50 i 60 l.

§ 24. 1. Opakowania wysyłkowe powinny być zwracane dostawcy przez odbiorcę w stanie nadającym się do dalszego użytku w ilości nie mniejszej niż 60% ilości otrzymanej.

2. Nie uszkodzone opakowania wysyłkowe powinny być zwracane w miarę możliwości w ładunkach cało-wagonowych bezpośrednio dostawcy towaru.

§ 25. Za nie uszkodzone opakowanie wysyłkowe dostawca płaci odbiorcy 50% ceny nowego opakowania według obowiązującego cennika.

§ 26. Sposób prowadzenia uproszczonej kartoteki przychodu i rozchodu opakowań wysyłkowych ustala zainteresowani w opracowanych przez siebie instrukcjach szczegółowych.

§ 27. Opakowania wysyłkowe powinny być zwracane nie później niż w terminie 90 dni od daty otrzymania towaru.

§ 28. 1. W przypadkach nieodsprzedania opakowań przez odbiorcę w ilości ustalonej zgodnie z § 24 oraz terminie przewidzianym w § 27 odbiorca obowiązany jest zapłacić dostawcy tytułem kary umownej za każdy dzień zwłoki 1% cennikowej wartości nie zwróconego opakowania.

2. Zapłata kary umownej nie zwalnia odbiorcy od obowiązku odsprzedania opakowania w dodatkowym terminie, który powinien wyznaczyć mu dostawca i który nie może być dłuższy od terminu oznaczonego w § 27.

3. W razie nieodsprzedania opakowania w terminie dodatkowym odbiorca obowiązany jest uiścić dostawcy trzykrotną cennikową wartość nie zwróconego opakowania i w tym przypadku wolny jest od obowiązku odsprzedaży tego opakowania.

4. Dostawca może w uzasadnionych przypadkach zwolnić odbiorcę od obowiązku zwrotu opakowania wysyłkowego w całość lub w części, przekraczającej ustalony wyżej procent zwrotu (§ 24).

5. Opakowania wysyłkowe uszkodzone, lecz nadające się do remontu, o ile nie mogą być odremontowane przez odbiorcę we własnym zakresie, a dostawca na odkupno tychże nie reflektuje, podlegają obowiązkowi sprzedaży organizacjom powołanym do skupu i remontu takich opakowań.

§ 29. 1. Jeżeli dostawa odbywa się w opakowaniach odbiorcy, powinien on dostarczyć je na swój koszt w stanie czystym i zdatnym do natychmiastowego napełnienia do miejsca załadowania towaru.

2. Opakowania powinny być dostarczone w takiej ilości, ażeby mogły pomieścić zamówioną ilość produktów i — jeżeli wysyłka produktów ma nastąpić kolejną — co najmniej na trzy tygodnie przed planowym terminem dostawy.

3. Przed napełnieniem opakowania produktem dostawca powinien zbadać opakowanie pod względem czystości i przydatności do napełnienia. Jeżeli opako-

wanie, nadesłane przez odbiorcę, nie nadaje się do użytku i dostawca nie posiada możliwości doprowadzenia tego opakowania na koszt odbiorcy do stanu używalności, wówczas dostawca zawiadamia o tym niezwłocznie odbiorcę i równocześnie odzyla mu opakowanie na jego rachunek.

4. W razie nieodpowiedniego stanu opakowania lub jego zanieczyszczenia niedopuszczalne jest napełnianie opakowania produktem, nawet gdyby odbiorca wyraźnie tego się domagał.

§ 30. Obrót opakowaniami po artykułach trujących (płyn etylowy) lub szkodliwych dla zdrowia powinien odbywać się ściśle według instrukcji obowiązującej w obrocie tymi artykułami.

§ 31. Postanowienia zawartych już umów powinny być dostosowane do przepisów niniejszego zarządzenia w terminie 14 dni od daty wejścia jego w życie.

§ 32. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: w z. J. Kutin

1243

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 4 października 1951 r.

w sprawie sposobu wystawiania recept przez lekarzy.

Na podstawie art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1950 r. o zawodzie lekarza (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 458) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Recepta wystawiona przez lekarza powinna zawierać:

- 1) nazwisko, imię i adres lekarza oraz wyrazy „lekarz“ bądź „dr medycyny“, wykonane drukiem lub odbite stemplem;
- 2) nazwisko i imię chorego, a w przypadku gdy lek jest zapisany dla dziecka w wieku poniżej 14 lat i zawiera w swym składzie truciznę, środek silnie działający lub środek odurzający — ponadto wiek dziecka;
- 3) nazwę i ilość leku gotowego bądź surowców farmaceutycznych, które mają być użyte do sporządzenia leku recepturowego, a w miarę potrzeby — postać, w jakiej lek ma być wydany;
- 4) sposób użycia;
- 5) datę wystawienia recepty;
- 6) podpis lekarza.

2. Dopuszcza się następujące odstępstwa od zasad określonych w ust. 1:

- 1) w przypadku gdy recepta jest wystawiona na blankiecie zakładu społecznego służby zdrowia, można nie zamieszczać adresu lekarza;
- 2) w przypadku gdy przepisany w receptie lek nie zawiera w swym składzie trucizny, środka silnie działającego ani środka odurzającego, sposób użycia można zastąpić wyrazem „wiadomo“, a jeśli chodzi o lek pojedynczy odpowiadający tym warunkom — sposobu użycia można nie zamieszczać.

3. W przypadku gdy przepisany w receptie lek jest przeznaczony do stosowania przez lekarza przy wykonywaniu zawodu, w receptie — zamiast danych określonych w ust. 1 pkt 2 i 4 — należy zamieścić wyrazy: „do własnego użytku“.

§ 2. 1. Lekarz może — z zastrzeżeniami zawartymi w ust. 2, 3 i 4 — zamieścić w receptę polecenia dla apteki:

- 1) powtórnego wydania bądź niewydawania leku na podstawie sygnatury (odpisu recepty) — przez zamieszczenie wyrazów „powtórzyć“ bądź „nie powtarzać“;
- 2) wydania leku poza zwykłą kolejnością — przez zamieszczenie wyrazów „wydać natychmiast“.

2. W przypadku gdy lek jest przeznaczony do użytku wewnętrznego bądź do zastrzyku i zawiera w swym składzie truciznę, polecenie „powtórzyć“ wolno zamieścić jedynie przy równoczesnym podaniu, w jakim okresie czasu powtórzenie ma nastąpić.

3. Nie wolno zamieszczać polecenia „powtórzyć“ w przypadku, gdy lek jest przeznaczony do użycia wewnętrznego bądź zastrzyku, przy czym zawiera w swym składzie:

- 1) środek odurzający;
- 2) truciznę bądź środek silnie działający, a przepisana dawka (dzienna bądź jednorazowa) przekracza maksymalną dawkę (dzienną bądź jednorazową).

4. Polecenie „wydać natychmiast“ wolno zamieszczać jedynie wówczas, gdy ze względu na stan zdrowia chorego konieczne jest natychmiastowe dostarczenie mu leku.

§ 3. W receptie wolno przepisać lek, zawierający w swym składzie środek odurzający, jedynie w postaci i w dawkach przeznaczonych do użycia leczniczego oraz pod warunkiem, że ogólna ilość środka odurzającego nie przekracza 10 maksymalnych dawek jednorazowych.

§ 4. 1. Recepta powinna być napisana czytelnie atramentem bądź ołówkiem atramentowym. Poprawki powinny być omówione i podpisane przez lekarza.

2. Nazwy środków farmaceutycznych powinny być podane w brzmieniu ustalonym w urzędowym spisie